

FIȘA DISCIPLINEI

Istoria educației

Anul universitar 2025-2026

1. Date despre program

1.1. Instituția de învățământ superior	Universitatea Babeș-Bolyai
1.2. Facultatea	Facultatea de Teologie Reformată și Muzică
1.3. Departamentul	Facultatea de Teologie Reformată și Muzică
1.4. Domeniul de studii	Teologie Reformată
1.5. Ciclu de studii	Licență (BA)
1.6. Programul de studii / Calificarea	Teologie Reformată Didactica
1.7. Forma de învățământ	Zi

2. Date despre disciplină

2.1. Denumirea disciplinei		Istoria educației				Codul disciplinei		TLM1103			
2.2. Titularul activităților de curs			Dr. Gudor Kund Botond								
2.3. Titularul activităților de seminar			Dr. Gudor Kund Botond								
2.4. Anul de studiu		I.	2.5. Semestrul		1	2.6. Tipul de evaluare		V	2.7. Regimul disciplinei		obligatorie-bază

3. Timpul total estimat (ore pe semestru al activităților didactice)

3.1. Număr de ore pe săptămână	3	din care: 3.2. curs	2	3.3. seminar/ laborator/ proiect	1
3.4. Total ore din planul de învățământ	42	din care: 3.5. curs	28	3.6 seminar/laborator	14
Distribuția fondului de timp pentru studiul individual (SI) și activități de autoinstruire (AI)					ore
Studiul după manual, suport de curs, bibliografie și notițe (AI)					32
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate și pe teren					24
Pregătire seminare/ laboratoare/ proiecte, teme, referate, portofolii și eseuri					24
Tutoriat (consiliere profesională)					2
Examinări					2
Alte activități					
3.7. Total ore studiu individual (SI) și activități de autoinstruire (AI)				84	
3.8. Total ore pe semestru				126	
3.9. Numărul de credite				5	

4. Precondiții (acolo unde este cazul)

4.1. de curriculum	Nu sunt
4.2. de competențe	1. Competențe cognitive (de cunoaștere) – condiții prealabile - cunoștințe de bază privind categoriile fundamentale ale istoriei și științelor sociale (de exemplu periodizare, instituții sociale); - cunoașterea conceptelor de bază ale educației: socializare, învățare, disciplină, educație morală etc.; - familiarizare elementară cu principalele epoci și personalități ale istoriei pedagogiei (de exemplu Comenius, Rousseau, Pestalozzi). 2. Competențe funcționale / practice - capacitatea de interpretare a textelor (surse primare și secundare); - gândire critică și identificarea relațiilor cauză–efect în textele istorice; - realizarea unor analize comparative simple între diferite teorii educaționale și contexte istorice.

	3. Competențe sociale și atitudinale • deschidere față de înțelegerea diferitelor sisteme educaționale și culturi; • interes pentru evoluția gândirii pedagogice; • capacitatea de cooperare în contexte seminarele și de analiză de grup. 4. Competențe transversale (integrative) • conștientizarea relației dintre educație și societate; • sensibilitate socială și morală față de practicile educaționale din trecut și din prezent; • capacitatea de învățare autonomă și de cercetare bazată pe surse.
--	---

5. Condiții (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	Activitățile didactice se desfășoară cu ajutorul tablei interactive și al platformei Microsoft Teams, accentul fiind pus pe participarea activă a studenților la cursuri și seminare. Procesul de învățare presupune studierea individuală a materialelor didactice puse la dispoziție, precum și pregătirea constantă pentru activitățile didactice.
5.2. de desfășurare a seminarului/ laboratorului	Activitățile de seminar se desfășoară cu sprijinul tablei interactive și al platformei Microsoft Teams, precum și prin utilizarea resurselor bibliotecii institutului. Se pune accent pe participarea activă a studenților la seminarii, pe studierea materialelor de seminar puse la dispoziție, precum și pe elaborarea și prezentarea lucrărilor de seminar

6.1. Competențele specifice acumulate¹

Competențe profesionale/esențiale	• Aplică cunoștințe referitoare la comportamentul uman • Promovează activități religioase • Consolidează comportamentele pozitive • Interpretează texte religioase
Competențe transversale	• Aplică principiile eticii cercetării și ale integrității științifice în desfășurarea activităților de cercetare • Manifestă atenție activă • Dă dovadă de interes

6.2. Rezultatele învățării

Cunoștințe	Studentul: • studentul descrie într-un mod sistematic și rațional conceptele fundamentale religioase, teologice și de istoria educației, făcând referire la dezvoltarea lor istorică; • studentul explică și interpretează cunoștințele într-o manieră critică și argumentativă; • studentul cunoaște și utilizează conceptele de bază ale științei educației creștine; • studentul cunoaște principalele teorii, reprezentanți și cadrul instituțional ale istoriei educației universale și creștine.
------------	--

¹ Se poate opta pentru competențe sau pentru rezultatele învățării, respectiv pentru ambele. În cazul în care se alege o singură variantă, se va șterge tabelul aferent celeilalte opțiuni, iar opțiunea păstrată va fi numerotată cu 6.

Aptitudini	Studentul este capabil: • studentul / absolventul analizează într-un mod sistematic teoriile și conceptele teologice și de istoria educației; • studentul examinează din perspectivă comparativă diferitele curente ale istoriei educației; • studentul interpretează practicile educaționale și formative ale diferitelor epoci și culturi într-o perspectivă reflexivă; • în analizele sale, studentul acceptă dialogul în chestiuni controversate și manifestă toleranță religioasă; • studentul urmărește identificarea fundamentelor creștine comune între diferite orientări religioase și pedagogice.
Responsabilități și autonomie	Studentul: • studentul gândește critic, respectă și urmează teoriile, doctrinele și prevederile juridice bisericești; • studentul evită erorile și confuziile dogmatice și de teorie a educației; • studentul este deschis la receptarea unor noi perspective în cadrul dogmatic, canonic și al științelor educației; • studentul este capabil de analiza și interpretarea reflexivă a personalităților marcante ale istoriei educației și a teoriilor acestora.

7. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor acumulate)

7.1 Obiectivul general al disciplinei	• dobândirea cunoștințelor de bază privind conceptele fundamentale ale istoriei educației; • cunoașterea și utilizarea conceptelor de bază ale științei educației creștine; • familiarizarea cu cele mai importante teorii, reprezentanți și cadrul instituțional ale istoriei educației universale și creștine; • cunoașterea și analiza comparativă a diferitelor curente din istoria educației; • formarea unei perspective reflexive asupra practicilor educaționale și formative ale diferitelor epoci și culturi; • cunoașterea personalităților marcante ale istoriei educației și a teoriilor acestora, precum și analiza lor reflexivă.
7.2 Obiectivele specifice	• studenții să devină capabili să aplice în mod adecvat conceptele istoriei educației în interpretarea situațiilor pedagogice contemporane; • integrarea sistemului tradițional de valori al educației creștine și a conceptelor pedagogice fundamentale în conștiința profesională și practica comunicării didactice; • capacitatea de a interpreta activitatea reprezentanților istoriei educației bisericești și laice (de exemplu Comenius, Luther, Calvin, Apáczai Csere János) în contextul social și religios al epocii lor • recunoașterea și evaluarea diferențelor teologice, filosofice și didactice dintre diferitele paradigme educaționale; • formarea unei atitudini reflexive în vederea interpretării contemporane și aplicării critice a practicilor educaționale din trecut; • pe baza exemplurilor din istoria educației, studenții să fie capabili să își conștientizeze propriile principii pedagogice și să își fundamenteze identitatea didactică într-un cadru istoric și social.

8. Conținuturi

8.1 Curs	Metode de predare	Observații
1. Domeniul științific al istoriei pedagogiei, scopurile și metodele sale. Educația în Orientul Antic. Formele arhaice ale educației. Șamanii și învățătorii tribali. Rădăcinile educației instituționalizate. Educația în culturile antice ale marilor fluvii: Mesopotamia, Egipt, India și China. Rolul și particularitățile școlilor sinagogale evreiești.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe.</i> Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albulescu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.

2. Educația la originile culturii europene. Începuturile educației grecești antice. Epoca arhaică și modelele homerice. Atena și Sparta în perioada lor de apogeu. Principiul <i>kalokagathia</i>. Educația elenistică. Filosofii greci despre educație: sofistii, Socrate, Platon și Aristotel. Educația în Roma antică. Idealul „<i>vir bonus</i>” în epoca imperială. Inovațiile pedagogice ale lui Quintilian.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.
3. Educația în creștinismul timpuriu și în Europa creștină medievală. Caracteristicile educației creștine timpurii. Părinții Bisericii din Răsărit și din Apus despre educație. Școlile catehetice. Instituțiile culturii clericale medievale: școlile monahale, parohiale și catedrale. Universitățile medievale: Bologna și Paris. Educația laică în Evul Mediu: cavaleri și burghezi. Începuturile educației instituționalizate în Ungaria. Formarea literaților și școlile capitulare. Universitățile din Pécs și Óbuda.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004..
4. Pedagogia Renașterii și a umanismului. Renașterea ca stil de epocă și viziune asupra lumii. Caracteristicile școlilor umaniste. Educația curteană la Castiglione. Gânditori umaniști despre educație: Erasmus, Vives, Rabelais și Montaigne. Imaginea copilului în Renaștere. Educația renașcentistă în Ungaria. Gimnaziile umaniste maghiare și Academia Istropolitană.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.
5. Pedagogia Reformei. Ideile lui Luther despre educație. Idealul de cultură al lui Melanchthon. Organizatori ai școlilor protestante: Trotzendorf și Sturm. Aspirațiile pedagogice pansofice și didactica lui Comenius. Apáczai și <i>Enciclopedia maghiară</i>.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației..	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.
6. Pedagogia reînnoirii catolice (Contrareforma). Pedagogia catolică după Conciliul de la Trento. <i>Ratio Studiorum</i>. Pázmány și iezuiții. Gimnaziul iezuit și școala de tip colegiu. Educația populară catolică: Filippo Neri și oratoriul, educația fetelor la Antoniano. Ursulinele, „Doamnele Engleze” și Congregația Notre Dame. Calasanz și piariștii.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Fabiny Tibor (ed.): <i>A Mészáros – Németh – Pukánszky: Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.
7. Influența ideilor Iluminismului asupra educației. Gândirea iluministă și consecințele sale pedagogice. Concepția lui Locke despre copilărie și educația practică a gentlemanului.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest,

Antropologia de inspirație filosofică a lui Rousseau și pedagogia sa naturalistă. Optimismul pedagogic al lui Helvétius. Iluminismul german. Școala normală a abatelui Felbiger. Mișcarea filantropiștilor. Tendințe neoumaniste. Realizările pedagogice ale lui Pestalozzi: metodele didactice ale școlii muncii și reînnoirea instituțională a formării învățătorilor. Pedagogia romantică a lui Jean Paul.		2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.
8. Începuturile educației moderne maghiare: colegiile protestante. Școlile maghiare după ocupația otomană. Eforturi de organizare a școlilor protestante. Colegii celebre. Colegiile protestante din Transilvania.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.
9. Începuturile educației moderne maghiare: colegiile catolice. Maria Tereza și primul <i>Ratio Educationis</i>. Sámuel Tessedik. Învățământul în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Teréz Brunszvik și mișcarea grădinițelor din Ungaria. József Eötvös, ministrul cultelor și instrucțiunii publice al Revoluției civile din 1848. După revoluție, înainte de Compromis: introducerea „<i>Entwurf</i>-ului”. Epoca dualismului și legea învățământului popular elaborată de Eötvös.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004...
10. Pedagogia ca știință autonomă. Cerințele pedagogice generate de dezvoltarea socio-economică a secolului al XIX-lea. Educația populară creștină: Don Bosco și Kolping. Factorii care au contribuit la conturarea perspectivei științifice a pedagogiei. Pedagogia cu fundament psihologic a lui Herbart. Ușinski și Tolstoi. Apariția gândirii sociologice, psihologice și moral-filosofice în pedagogie.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004..
11. Influența pozitivismului asupra pedagogiei. Perspectiva pozitivistă: formarea unei concepții științifice care absolutizează experiența fizică. Comte și legea celor trei stadii ale dezvoltării. Filosofia pedagogică evoluționistă a lui Spencer. Sistemul pedagogic centrat pe dezvoltare al lui Bain. Filosofii vieții în pedagogie: pesimismul lui Schopenhauer și critica culturală a lui Nietzsche. Pedagogia centrată pe acțiune a lui Bergson. Tendințele de emancipare din prima jumătate a secolului al XX-lea.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i>. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i>, Editura Polirom, Iași, 2004.

12. Formarea reformpedagogiei și concepțiile sale școlare. Apariția pragmatismului american în pedagogia lui Dewey. Constituirea mișcării de studiu al copilului. Critica socială și școlară a reformpedagogiei. Educația cosmică și pedagogia jocului la Montessori. Steiner și pedagogia Waldorf.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i> . Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i> , Editura Polirom, Iași, 2004.
13. Pedagogia maghiară în Transilvania după 1918. Situația învățământului public: colegii confesionale. Naționalizarea școlilor. „Anii '50”. Caracteristicile pedagogiei socialiste. Schimbări în învățământul preuniversitar și în cel superior. Anii '60.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i> . Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i> , Editura Polirom, Iași, 2004..
14. Concluzii. Sinteză. Pedagogia ca știință a educării generațiilor viitoare. Provocări.	Curs (prelegere), abordare de istorie a educației.	Mészáros – Németh – Pukánszky: <i>Neveléstörténet</i> . Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003; Ion Albușescu: <i>Istoria pedagogiei</i> , Editura Polirom, Iași, 2004..

Bibliografie curs:

1. Mészáros – Németh – Pukánszky: *Neveléstörténet*. Bevezetés a pedagógia és az iskoláztatás történetébe. Osiris Kiadó, Budapest, 2003.
2. Mészáros – Németh – Pukánszky: *Neveléstörténet szöveggyűjtemény*. Osiris Kiadó, Budapest, 2003.
3. Erdődi János, *Neveléstörténet*, Budapest, 1907
4. Ion Gh. Stanciu, *Pedagógiatörténet*, Bukarest, 1997 (tankönyv)
5. Ion Albușescu: *Istoria pedagogiei*, Editura Polirom, Iași, 2004, ISBN: 973-681-648-3, **Fontos fejezetek:**
 - pp. 29–65 – *Pedagogia antichității și a Evului Mediu*
 - pp. 113–160 – *Reforma și impactul protestant în educație*
 - pp. 243–300 – *Iluminismul și educația modernă*
6. Nicolae Vasile: *Istoria gândirii pedagogice. Repere pentru profesori și educatori*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2010, ISBN: 978-973-30-2855-6, **Fontos fejezetek:**
 - pp. 77–105 – *Comenius, Rousseau, Pestalozzi – începuturile pedagogiei moderne*
 - pp. 171–195 – *Educația religioasă în tradiția europeană*
7. William Boyd – Edmund J. King: *The History of Western Education*, Routledge, 7th ed., 1981 (többszörösen újranyomva), ISBN: 978-0415176086, **Fontos fejezetek:**
 - Ch. 4 – *The Educational Ideas of the Reformation*
 - Ch. 6–7 – *The Enlightenment and Rousseau*
 - Ch. 10 – *Nineteenth Century Reform Movements*
8. James Bowen: *A History of Western Education, Vol. 2–3 (The Modern West)*, Methuen & Co., London, több kiadás, **Fontos fejezetek (Vol. 2 – The Enlightenment):**
 - Ch. 3 – *Religious vs. Secular Education in the 18th Century*
 - Ch. 6 – *German Idealism and Pedagogy*
9. Paul Monroe (ed.): *A Cyclopedic of Education*, Macmillan, 1911–1913 (5 kötetes), digitalizált formában is elérhető **Ajánlott szócikkek (letölthető formában):**
 - *Comenius*
 - *Reformation and Education*

Christian Education.

8.2 Seminar / laborator	Metode de predare	Observații
-------------------------	-------------------	------------

1. Concepte introductive de istoria pedagogiei și originea acestora	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
2. Familia evreiască și educația	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
3. Rolul tatălui roman în educație	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
4. Școlile capitulare maghiare și direcția peregrinației maghiare	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
5. Influența umanismului asupra educației Reformei	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
6. Învățământul superior maghiar în Transilvania	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>

7. Educația fetelor catolice și reformatate din perspectivă comparativă	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
8. Reforma educațională a lui Pestalozzi	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
9. Prezentarea funcționării școlilor reformatate, colegiile din Cluj și din Alba Iulia	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
10. Educația populară protestantă în Transilvania (istoria influenței)	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
11. Pedagogia de reformă a lui Schopenhauer, Nietzsche și Bergson (analiză de text).	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
12. Pedagogia reformei educaționale în Transilvania	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>

13. Situația școlilor maghiare din România între cele două războaie mondiale	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
14. Învățământul minoritar din Transilvania în perioada comunismului	Prezentări ale studenților, dezbateri ale întrebărilor	<i>Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995; Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001; Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994</i>
Bibliografie seminar: 1. Apáczai Csere János válogatott pedagógiai művei. OPKM, Budapest, 2002. 2. Fináczy Ernő: Elméleti pedagógia (1937). OPKM, Budapest, 1995. 3. Mészáros István: A katolikus iskola ezeréves története Magyarországon. SZIT, Bp. 2000. 4. Montessori, Maria: A gyermek felfedezése (1926). Carthaphilus Kiadó, Budapest, 2002. 5. Németh - Skiera: Reformpedagógia és az iskola reformja - Tankönyvkiadó, Bp. 1999. 6. Pukánszky Béla: A gyermekkor története. MK Pedagógus Könyvek, Budapest, 2001. 7. Rousseau: Emil, avagy a nevelésről - Papyrusz Book, Budapest, 1997. 8. Szent Ágoston: Vallomások. Szent István Társulat, Budapest, 1995. 9. Szilasy János: A nevelés tudománya (1827). OPKM, Budapest, 1998. 10. Weszely Ödön: Bevezetés a neveléstudományba (1923). OPKM, Budapest, 1994.		

9. Coroborarea conținuturilor disciplinei cu așteptările reprezentanților comunității epistemice, asociațiilor profesionale și angajatori reprezentativi din domeniul aferent programului

Disciplina acoperă toate epocile istoriei educației, oferind o perspectivă de ansamblu asupra pedagogiei diferitelor perioade istorice, de la epoca Vechiului Testament până în zilele noastre. Aceasta evidențiază relația dintre realitatea pedagogică și factorii sociali și istorici în diversele epoci, contribuind astfel la îmbogățirea practicilor educaționale contemporane. Conținutul disciplinei este conceput în concordanță cu așteptările reprezentanților comunităților epistemice, ale asociațiilor profesionale și ale angajatorilor reprezentativi din domeniu, asigurând relevanța și aplicabilitatea cunoștințelor dobândite.

10. Evaluare

Tip activitate	10.1 Criterii de evaluare	10.2 Metode de evaluare	10.3 Pondere din nota finală
10.4 Curs	Cunoașterea conceptelor fundamentale ale istoriei educației. Prezentarea, interpretarea și evaluarea, într-o manieră profesionistă și reflexivă, a	Oral	75%

	activității personalităților marcante ale istoriei educației precum și participarea activă la cursuri.		
10.5 Seminar/laborator	Prezentarea activității personalităților marcante ale istoriei educației, prin evidențierea rolului lor în dezvoltarea pedagogiei europene, precum și participarea activă la seminarii.	Evaluare continuă pe parcursul semestrului, bazată pe participarea activă la cursuri și seminarii, precum și evaluarea lucrării de casă (referat/proiect scris).	25%
10.6 Standard minim de performanță			
Evaluarea presupune verificarea nivelului de familiarizare cu istoria pedagogiei (cunoașterea ideilor principale și a evenimentelor semnificative), precum și cunoașterea și aplicarea corectă a conceptelor fundamentale ale istoriei pedagogiei prin examen scris sau oral. Termenul-limită pentru predarea lucrărilor de seminar este data de 15 decembrie. Prezentarea lucrării are o durată de 15–20 de minute (format PowerPoint), iar lucrarea scrisă trebuie să aibă un volum de 8–15 pagini, redactată cu font Times New Roman, mărimea 12, spațiere la 1,5 rânduri, în format Word. Lucrarea se transmite cadrului didactic prin e-mail, în format Word. Seminarul susținut în cadrul ultimei ore trebuie predat înainte de începerea sesiunii de examene.			

11. Etichete ODD (Obiective de Dezvoltare Durabilă / Sustainable Development Goals)²

	Eticheta generală pentru Dezvoltare durabilă							
								
								

Data completării:
24.09.2025

Semnătura titularului de curs
Dr. Gudor Kund Botond

Semnătura titularului de seminar
Dr. Gudor Kund Botond.

Data avizării în departament:
24.09.2025

Semnătura directorului de departament

² Păstrați doar etichetele care, în conformitate cu [Procedura de aplicare a etichetelor ODD în procesul academic](#), se potrivesc disciplinei și ștergeți-le pe celelalte, inclusiv eticheta generală pentru Dezvoltare durabilă - dacă nu se aplică. Dacă nicio etichetă nu descrie disciplina, ștergeți-le pe toate și scrieți "Nu se aplică".

